

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimki nedelje in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za osnanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Načrt novega obrtnega zakona.

II.

Jeden glavnih vzrokov, da mali obrtniki ne morejo biti zadovoljni z obstoječim obrtnim redom je dokaz zmožnosti, kakor sedaj obstoji. Ta dokaz le napravlja sitnosti in stroške navadnemu pomočniku, če hoče postati mojster, nikakor pa ne ovira bogatih ljudij, da bi se ne mogli pečati s tem ali onim obrtom. Treba jim je samo, da se za izdelovanje poslužijo kacega motorja ali pa najemo dvajset delavcev, potem jim ni treba dokaza zmožnosti, ker potem imajo tovarno. Gospodje, ki so delali obrtni red, nimajo prav za prav nobenega pojma, zakaj mali obrtniki zahtevajo dokaz zmožnosti. Mislijo menda, da zaradi tega, da ne bi krojač ali čevljar, ki se je obrta slabo izučil, komu sukne ali čevlje skazil. Pred mojstri skazami pač izurjenim mojstrom ni treba imeti nobene skrbi. Nevarni so malemu obrtniku le veliki obrtniki, kateri izdelujejo v veliki meri, ki se niso učili rokodelstva, a po svojem poslovdju in delavci izdelujejo rokodelske proizvode. Zakon bi moral biti naperjen v prvi vrsti proti tem, da bi ne mogli lahko delati konkurence.

Židje se posebno rinejo v vsa rokodelstva in odpravljajo poštene krščanske mojstre, ki so se obrta zares učili. Če bi se pa brez izjeme od vsacega zahtevalo, da naj dokaže postavno zmožnost, bi se noben bogatin ne silil v rokodelstvo. Mi ne verjamemo, da bi zlasti židje imeli potrpežljivost določeno število let se učiti in potem pa delati za pomočnike.

Nova predloga pa o tem oziru ne kaže nobenega zboljšanja. Pač se poostre nekatere določbe dokaza zmožnosti, a to bode zadevalo nepremožne ljudi, ki bodo hoteli se baviti z rokodelstvom, velikemu obrtniku pa ostanejo brez vsega dokaza zmožnosti vrata odprta v vsako rokodelstvo. Vlada utemeljuje to s tem, da so pogoji uvršče pri fabrikantu vse drugačni nego pri malem obrtniku. Fabrikantu ni treba, da bi sam delal. To se vidi, da minister ne ve ali vedeti noče, da malim obrtnikom ne gre za to, kako bode kdo obrt vršbe, temveč da se varuje obstanek tistim, ki so se obrta zares učili, proti onim, ki se nikdar učili niso, ki pa imajo denar, da se

lahko lotijo, kar se jim zljubi. Utemeljuje pa to vlada tudi s tem, da se dokaz zmožnosti ni razširil na tovarnarje, ker skušnja uči, da mali obrtnik še lahko obstane poleg večje industrije. To je pač precej modro. Gotovo so lahko čevljarji, krojači, mizarji itd. poleg mehaničnih predilnic, tkalnic in tovarnen za stroje itd. Da bi pa dobro izhajali mali čevljarji poleg velikih tovarn za čevlje, mislimo, da bo vsak razsoden človek dvomil. Tudi zavod s popolnejšimi stroji lahko uspešneje in ceneje deluje, kakor pa mali obrtnik. Več če naredi, več odzame zaslužka drugim mojstrom. To je vendar vsakemu jasno, in ni treba, da bi bil minister.

§. 3a vladne predloge ima pač neko določbo, ki bi imela sama na sebi ugodne posledice za male obrtnike. Določa namreč, da bi trgovske in komanditne družbe drugače ne mogle začeti rokodelstva, da vsi tisti združniki, ki imajo pravico družbo zastopati, dokažejo, da so si postavno zmožnost pridobili. To bi vsekako močno oviralo take družbe, da bi ne mogle delati konkurence obrtnikom. Ta paragraf pa zgubi vso veljavo, če pomislimo, da je tovarna prosta dokaza. Take družbe tako ne bodo začele podjetja na male, napravile bodo kar tovarno in dokaza za sposobnost jim ne bode treba doprinasati.

Vlada se tudi izgovarja, da bi potem naša domača obrt ne mogla tekmovati z inozemskimi izdelki. Po našem mnenju ima vlada v varstvo domačega obrta pred tujo konkurenco porabiti vse drugo sredstvo, to je carino.

Za oblačilne obrte je pa posebno škodljiv § 38 načrta. Z njim se je konfekcionarjem priznala pravica sprejemati naročila in jemati mero za izdelke, katere imajo pravico prodajati. Sedaj to ravno zakonito ni bilo priznano, a ravno prepovedano ni bilo po sedanjem obrtnem redu, kakor so ga tolmačila oblastva. Samo to določuje ta paragraf, da mora naročene stvari naročati pri rokodelskih mojstrih. Seveda sam jih tako ne bode izdeloval, ako jih ne zna. Najel si bode tacega pomočnika, ki more doprinese dokaz zmožnosti in zanj plačeval obrtni davek. Tak mojster je in ostane prav za prav vendar le pomočnik. Sploh pa pri tem odide rokodelcem trgovski zaslužek, katerega spravi konfekci-

onar. Stari krivici se misli dati le nova postavna oblika.

Vse petičije obrtnikov v tem oziru so bile zaman. Premagala je skrb za velikega obrtnika. Čudimo se temu ne. Sedanji trgovski minister je bil poprej načelnik trgovskega oddelka vnanjega urada. Ondu je pač prišel v dotiko največ z ljudmi z manšterskimi nazori, in navzel se je teh nazorov in prinesel jih v trgovsko ministerstvo.

Državni zbor.

Na Dunaji, 21. decembra.

Danes je bila zadnja seja pred božičnimi prazniki. In v tej seji so se Mladočehi nekoliko ostreje postavili proti vladi nego zadnji čas. Predsednik je namreč predlagal, naj se postavi na dnevni red proračun domobranskega ministerstva. Češki poslanci so zahtevali, kakor že v predidoti večerni seji, naj se razpravo preloži, da se zopet snide drž. zbor, torej do februarja. Zbornica je to zahtevo odklonila. Zakaj pa so Mladočehi to zahtevali? Da bi imeli izvrstno orožje zoper Badenijo. Čehi zahtevajo, naj odstopi grof Thun in sicer še predno se snide drž. zbor. Ko bi Badeni ne ustregel njihovi želji, bi mu prav pri razpravi o proračunu domobranskega ministerstva lahko delali velike sitnosti. Zbornica je, kakor rečeno, odbila njih zahtevo. O predlogi je govorilo več poslancev, posebno ostro sta govorila mladočeška poslanca Formanek, kateri se je poglavitno bavil s krivico, katera se pri domobranstvu dela nenemškimi narodnostim, in pa dr. Straneky, ki je jako ostro prijel podmaršala Succovatyja, ker je v Brnu garnizujočim vojakom prepovedal obiskovati ondodni „Narodni dom“, baje ker se je pri neki priliki sviral ondu pesem, v katero je bilo upletenih nekaj taktov iz ruske himne.

Zbornica je vzprejela proračun in potem rešila še nekaj manjših predlog, na to pa je predsednik Chlumeky, želeč poslanecem vesele praznike, zaključil sejo.

V Ljubljani, 23. decembra.

Češko-nemška sprava. Nekateri časopisi radi le Čehi delajo odgovorne, da na Češkem ne pride do nobene sprave mej obema narodnostima. Da

Listek.

Institutka.

(Spisal Fr. G. Kosce.)

(Dalje.)

„Povsem moje mnenje, gospod Tone!“ — pritrtil mu je Rus. „Harmonija, dušna in telesna, pa tudi socialna vladaj mej zakoncema, če hočeta, da ostaneta srečna! Omikanec se ne druži z nevednico, rahločutnež ne z gorjanko, konservativni, skromni kmet ne z emancipiranim aristokratskim ženiščem... svoji k svojim!“

Še dolgo so govorili o tem in onem, potem se je ekonom poslovil.

Rus je prihajal često k veletržcu na posete, kadar ni potoval za kupčijo. Po dokončanih opravkih v trgu se je vedno vstavil pri Gradnikovich, s katerimi je bil dober prijatelj; časih je ostal še celo pri kosilu. Za protiuslugo pa je navadno poslal divjo raco, zajca ali pa štiri, pet jerebic. V občevanji je bil iskren in odkritosrčen mož, v vedenji takisto neprisiljen, domač. Po zunanjem je bil majhen, a krepkoraščen; obraza je bil širokega, a prijaznega, temne polti, modrih las in oči. Nosil se je preprosto, pa ukusno.

Odkar je prišla Ida domov, prihajal je še večkrat k veletržcu. Babji jeziki so kmalu uganili, da se misli ženiti, ker je po materini smrti že precej časa sam in navezan le na staro kuharico, ter da gleda za Gradnikovo Ido. Gotovega ni vedel nihče povedati, zlasti od tedaj, ko je Gradnikova kuharica izbrbljala pri mesarju, da Rus skoro nič ne občuje z Ido, ki se mu celo očitno odteguje.

Zadnja trditev je bila resnična; Ida se je odtegovala Rusovi družbi. Nemirna je bila in v zadregi, užaljeno, ogorčeno se je čutila v njegovi prisotnosti, saj je bil časih tako strašno, tako netaktno odkritosrčen in preprost; tako hladno jo je vedno ogledoval kakor knpec, ki kupuje na semnju konja! Zdel se ji je nefin, negalanten, neuljuden flegmatik, — cel kmet.

* * *

Tudi danes se je po obedu hitro umaknila v kuhinjo; po storjenih opravkih je vzela šivanje v roke ter šla na vrt. Ondi je sedla pod jablano, ki se je ovočja uprav šibila ter jela šivati.

„Zopet pri delu gospica? — Cela gospodinja!“ ogovori jo nenadoma Rus prišedši iz hiše.

Dvignila je glavo ter ozrši se mu v modre oči, ki so tako hladno zrle v njo, rahlo prikimala:

„Mamici delam delavni predpasnik.“

Naslonil se je na deblo jablane, stegnil roko nad svojo glavo ter prijel za debelo vejo. Tako je stal nekaj časa molče tik nje; potem pa je dejal:

„Gospica Ida, jaz Vas ljubim.“

Ida se je stresla kot bi jo ošinil z bičem, zardela kot mak po vsem obrazu, pa molčala sklonivši glavo. Tudi Rus je molčal; njegovo temno zagorelo lice pa ni zardelo niti malo.

In zopet je odprl Rus svoja usta ter mirno nadaljeval:

„Vi, gospica Ida, bodele drugi mesec stara osemnajst let, jaz pa danes teden osemindvajset. To je prav. — Vaš gospod papá Vam bode dal petindvajset tisoč goldinarjev dote; moj gradč, posestvo s travniki, gozdi in njivami pa je cenjeno na sedemdeset tisoč goldinarjev. Vredno je sevé v resnici precej več! Tudi to je prav. — Vi, gospica, ste izobraženo dekè, umejete ukusno kuhati, pečti, lepo šivati, — dobra gospodinja bodele; — jaz pa sem bajè dober gospodar, razumem se na kupčijo, vsaj Vaš gospod oče tako govore. Tudi to je prav. — Vprašam Vas torej: je li mi dovolite, da Vas snubim pri stariših?“

Počakal je odgovora; ona pa se je sklonile še

pa Čehi niso nasprotni spravi, pokazalo se je te dni v Plznu. To mesto ima po svoji večini češki mestni zastop. Ta zastop je pa dovolil te dni nemškemu gledališču 50 000 gld., in nemškemu telovadnemu društvu 10.000 gld. podpore. Za to podporo glasovali so vsi občinski odborniki. Kako drugače pa postopajo nemški občinski zastopi, ki ne dovolijo karjerarja za češke zavode in se na vso moč upirajo osnovi čeških ljudskih šol. Sporazumljenje mej narodnostima na Češkem se bode precej doseglo, kadar le Nemci pokažejo nekaj več pravičnosti. Dokler pa Nemci ne bodo hoteli nič slišati o narodni jednakopravnosti, kjer imajo le jeden glas večine, potem pač ni misliti na nobeno trajno sporazumljenje.

Nova katoliško-ljudska stranka in nemški nacionalsci. Vedno jasneje se vidijo niti, ki vežejo nemške nacionalsce in pa novo katoliško ljudsko stranko. Vsi nemško narodni listi sedaj Dipauliju in pa Morseyu slavo pojo, in se zaganjajo v Kalteneggerja in Hagenhoferja, ki sta to novo pečeno katoliško stranko pokazala svetu v pravi luči. Nemško-narodni listi gotovo novo stranko ne hvalijo zaradi njenega katoličanstva, temveč jedino zaradi tega, ker so prepričani, da so v Dipauliju in Morseyu dobili dobre zaveznike proti Slovanom. Mej Hohentwartovim klubom in nove katoliško stranke so vedno slabše razmere, zato se pa zblizujejo Dipaulijanci, nemški nacionalsci in protisemitje. Pričakovati je, da se iz njih osnuje močna stranka, ki bode stala odločno na nemško-narodnem stališču. Katoličanstvo bode Dipauli in drugovi kmalu otresli, če jim ne bode več ugajalo za njih politične namere.

Nova zvijača v Galiciji. Galijski okrajni glavarji so napeli vse sile, da bi ne bil voljen kak kandidat kmetske ali rusinske stranke. Okrajni glavar v Wadowicah pa ni bil tako srečen, da bi bil mogel vladnemu kandidatu pripomoči do zmage. Voljen je kandidat protivladne stranke Anton Styha. Okrajni glavar pa zaradi tega ni zgubil še poguma, novemu poslancu noče izročiti poslaniške legitimacije. Našel je, da je v Galiciji še nekaj ljudi, ki se Anton Styha pišejo. Sedaj pravi okrajni glavar, da on ne ve, kateri od teh je prav za prav voljen, morda pa celo nobeden, ker jeden volilec je morda mislil tega, drugi zopet drugega Styha. — Rumunska spomenica se je poslala z Dunaja v Ljovov k namestništvu, da preišča nepravilnosti pri volitvah. Ker so pa pritožbe prav za prav naperjene proti namestništvu samemu, ni pričakovati, da bi preiskava imela kak uspeh. Gospodje bodo že v lastnem interesu gledali, da resnica ne pride na dan.

Razpor mej Anglijo in Zjedinjenimi državami. V Angliji imajo tudi že precejšen strah pred vojno z Zjedinjenimi državami. Radi bi že odjenjali, samo ne vedo, kako bi mogli v dostojni obliki. Povsod v Ameriki vlada velika nevolja proti Angležem. Če pride do vojne, Angleži ne zgube samo prepornega ozemlja v Zjedinjenih državah, temveč tudi Canada. Takoj, ko se začne vojna, mislijo se Kanadci pridružiti Zjedinjenim državam. Med srednje in južnoameriškimi republikami se pa že razpravlja misel, da bi sklenil neko zvezo na podlagi Monroejeve doktrine, da zabranijo razširjenje ozemlja evropskih držav v Ameriki. V Zjedinjenih državah skoro

vse odobrava Clevelandovo odločnost. Vsi guvernerji so naznanili predsedniku republike, da odobravo njegov korak. Boja pa vendar Američani ne mislijo precej začeti, temveč bodo pustile Angliji čas, da se iz stvari mirno izmota. Razpor, za katerega se gre, ni nov, temveč državi Venezuela in Anglija se že nekaj desetletij prepirata zaradi meje in so pri tem Angleži vedno več zahtevali. Sedaj bode pa najbrž kar na tihem opustili svoje zahteve, svoje uradnike umaknili s prepornega ozemlja. To se lahko zgodi, da bode v Evropi jedva kdo vedel, Zjedinjene države pa potem ne bodo pošiljale v južno Ameriko svoje mejne komisije. Vprašanje se tako pač ne reši, a zopet za vleče in izogne vojni nevarnosti. Da bi prišlo do vojne, jedva kdo prav veruje, niti v Angliji niti v Ameriki.

Vstaja na Kubi. Vodje kubanskih vstašev, Gomer, Maceo, Lacret, Suarez, Periquito in Perez so udrli v pokrajino Matanzas. Bili so že hudi boji. Dela na polju v tej pokrajini so morala popolnoma prenehati. Več tisoč ljudi je brez dela in zaslužka in se mnogi izmej njih pridružijo vstašem. Vedno bolj se kaže, da so vsa vladna poročila o zmagah na Kubi jako nezanesljiva, kajti vstaši menda le napredujejo. Tudi se kaže, da jim ne manjka živeža in streliva, četudi so španske vojne ladje obkolile otok.

Govor poslanca Ivana Nabergoja v seji poslanske zbornice dne 11. decembra. (Konec.)

Vredno je pa vendar, da še nekaj povem. Nekje so bile pred dvema leti razpisane občinske volitve. Ker pa je bilo večim oddelkom občine voliti jednega zastopnika, je tako prišlo, da so šli nekateri mladi možje v sosedno vas, da bi se na prijateljski način združili za jednega kandidata, kojemu so zdržema hoteli dati svoje glasove. Ne treba mi posebno naglašati, da se je ob tej priliki popil kozarec vina in da so se družbe zamudile nekoliko pozno v noč.

Na povratku k domu zapeli so ti možje narodno pesem proti 11. uri zvečer, in dospel v domačo vas zapeli so še jedno pesem nedaleč od stanovanja okrajnega predstojnika, Capo Distretto, nameščenega po magistratu.

Potem so odšli vsak v svojo hišo ne da bi jih bil kdo opozoril, da je že minula policijska ura.

Porečete mi: Kaj je na tem, saj to ni nič nenavadnega? Popolnoma res, to ni nič nenavadnega, toda dotični možje so bili kaznovani po politiški oblasti na 10 do 15 gld., oziroma v zapore od dveh do desetih dni.

Gospoda moja, mislili bodete, da se je to dogodilo kje tam v Turčiji, morda v Armeniji. Ne, gospoda moja, to se je zgodilo v Avstriji, v okolici tržaski, v moji domači občini. In kaj so peli pred hišo okrajnega načelnika? Čujte in strmite, gospoda moja, avstrijsko cesarsko pesem: Bog ohrani! (Čujte! Čujte!)

Ta pesem je zaslužila toli strogo kazen! Kaj pravite k temu, gospoda moja?

V tekočem letu je neki magistratni policist, takozvani Capovilla, nekega posestnika, sedečega mirno pred svojo hišo, ko ni mogel spati, ker so ga zobje boleli, pozval, naj gre spat. Ko mu je odgovoril posestnik, da kaj tacega mu ne more ukazati nikdo, udaril je policist tega načelnika rodbine s palico tako močno čez prsi, da isti ni bil

več zdrav od onega časa in je umrl po treh mesecih ob velikih bolečinah. In kaj menite, gospoda moja, kako kazen je dobil zločinec za svoj zločin? Na 20 gld., eventualno na štiri dni zapora je bil obsojen. Slavni magistrat, kojemu je podrejen ta mož, pa ga še vedno drži v svoji službi, dasi je isti, lahko rečem to, najnevednejši človek v vsej vasi. Ali ni res, gospoda moja, to so jako razveseljivi odnosi za nas Slovence ob Adriji!

Toda tudi v materialnem pogledu se nam dogaja krivica. Mesto tržasko in okolica sestavljata skupno le jedno občino, ki vzprejema v svoje blagajne vse občinske dohodke. Za to jej je tudi dolžnost skrbeti za vse javne potrebe. Kako se godi to? Za potrebne in nepotrebne stvari v mestu je vedno denarja, ne gleda se na 50.000 ali 60.000 gld., ako se zmisli kateri mestni oče, da kaj predlaga, kar ni neobhodno ali pa je celo popolnoma nepotrebno. Ako pa se kaj zahteva za okolico, ni nikoli denarja, razun za italijanske šole v slovenskih selih, kojim je namen poitalijančevati okolico. Zastonj predlagajo in zahtevajo slovenski zastopniki v občinskem svetu zgradbo tu in tam potrebnih potov, vodnjakov, slovenskih šol in drugih potrebnih stvari.

Krivica se godi tudi mestnim učiteljem, zvesto spolnijujočim dolžnosti svojega stanu, ako se nočejo izneveriti svojemu slovenskemu narodu in drže trdno za Avstrijo. Take učitelje kaznuje mestna šolska oblast z odtezanjem pripadajočih jim petletnic. Iz kratka: vse je proganjano, kar ne trobi v italijanski rog. Tako se godi Slovincem pod varstvom avstrijske vlade v XIX. stoletju in v zvezi temu je najvinih ljudi, ki trdijo, da vlada Slovence protežira ter jim daje koncesij. (Čujte! Čujte!) Niti v svojih pravicah nismo varovani.

Mogoče, da se kdo oglasi in mi bode ugovarjal, da so te moje inkriminacije večinoma lokalne stvari, da za to ne more biti vlada odgovorna, zlasti v kolikor je tu poštovati avtonomno občinsko upravo, ker po občinskem statutu vlada nima ingerencije. Ne, gospoda moja, to ni tako. Na podlagi mestnega statuta, ne da bi se dotaknila istega, vlada lahko odpravi, ako hoče, te neznosne razmere, in sicer s tem, da zasnuje za okolico tržasko posebno okrajno glavarstvo, ki naj bi bilo za teritorij politiška oblast prve instancije, da obvaruje nas materialnega in narodnega propada in v najno državno korist; ad un buon intenditore bastano poche parole.

Konečno bode mi dovoljeno še pridodati, da so naše slovenske zahteve tako malenkostne, da more istim brez pomisleka pritrditi visoka vlada in jih izvesti, kajti, kar zahtevamo mi Slovenci in Hrvatje v Istri, je utemeljeno v državnem temeljnem zakonu o narodni enakopravnosti.

Mi zahtevamo, da se nam vsaj nekaj dovoli od onega, kar že imajo Nemci in Italijani v Avstriji. Ako spolni to visoka vlada, zagotoviti jo morem, da ne bode imela na svoji strani le slovenskih in hrvatskih poslancev, ampak tudi ves slovenski in hrvatski narod, ki je vedno stal in bode stal zvesto na strani Avstrije in nje prevzvišene cesarske hiše. (Pohvala)

In zaključujem s tem, da stavim resolucijski predlog s prošnjo, da ga vzprejme visoka zbornica in da ga izvede visoka vlada.

Resolucija se glasi: „Visoka c. kr. vlada se pozivlja, da za okolico tržasko zasnuje c. kr. okrajno glavarstvo. (Živahna pohvala.)“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. decembra.

— („V obrambo.“) „Slovenec“ nas je v soboto pošteno opsoval. Tako nas je ozmerjal, da

globočje nad materinem predpasnikom. Molčala sta zopet oba; Ida je hitela šivati, Rus pa je mirno slonel ob jablani držeč se še vedno z desnico za vejo nad glavo.

Le hitro Idino dihanje je razodevalo njeno razburjenost.

„Torej ne, gospica?“ — vprašal je še jednoč ekonom, ko le ni bilo odgovora iz krepko stisnenih Idinih ust. — „Siliti ne morem, nočem; ljubim Vas, menda bi Vas zato tudi osrečil; — gospodinja mi je nujno treba, — ako nočete Vi, poiškati si bom moral drugej družico. — Ali želite, da odidem?“

„Da!“ — odgovori čez nekaj mučnih hipov Ida. Skoro prestrašila se je te besedice, v drugem trenutku pa se je čutila nekako olajšano.

„Z Bogom, gospica!“

Poklonil se je ter naglo odšel — Tudi Ida je vstala in bledih lic izginila v svojo sobo.

* * *

Čmernega obraza z velikimi višnjevimimi krogi pod očmi je vstala Ida naslednjega jutra. Člo noč ni mogla mirno spati, vsako uro se je prebudila iz težkih sanj. Vedno in vedno se je videla pred njim, ki jo gleda s tistimi jasnimi očmi tako presunljivo, a vendar tako mirno. Bežala je pred njim, a koleno

sta ji nakrat odreveneli in zopet je stala pred njim, ki ji pripoveduje, da jo ljubi, da jo hoče za ženo. Potem pa ga zopet vidi v družbi neznane krasne ženske. — „Evo Ti moje lepe ženke, ki me ljubi, ker nisi hotela Ti!“ — zdi se ji, da ji porogljivo pripoveduje. In kako blaženo se smehljata — mlada zakonca!

Zmučena in potrta vstala je na vse zgodaj, da ne bi več sanjala teh bedastih sanj. Naglo se obleče, umije ter začne prebirati najnovejšo številko „W.ener Mode“; da bi šla na delo, je še prezgodaj, — vse še spi v hiši.

A ko gleda nekaj časa one slike, uzorce in načrte, uidejo ji misli, zopet drugam, in komaj se zavé, že se vidi zopet na vrtu pod jablano, za njo pa stoji on ter ji govori z mirnim, jasnim glasom, kakor bi sklepal kupno pogodbo za par volov: „Vi petindvajset tisoč goldinarjev, — jaz sedemdeset tisoč. To je prav!“

Jezna plane pokonci in zalučni časnik v kot.

Moj Bog, ali res ne more misliti na ničesar več, kot na tega suhoparneža, na tega predrzneža! — Kaj ji mari ta domišljavec! — Menda je mislil, da se mu bode obesila kar okoli vratu, če ji pové, da ima nekako beraško grajščnico! — Hm! „Ljubim Vas“, je dejal; — je-li to mogoče? — Trikrat, štiri-

rikrat sta spregovorila par stavkov. Saj je jedva mesec dni doma! Ljubi jo, — ta egoist! O gotovo je prav grd egoist — ta kmet! — Lepa je, izobrazena kot deset milj na okoli menda nobena druga, — in on bi jo imel rad za nekako dekoracijo svoje gajbice; — ej, o kolikerkih podobnih slučajih je že čitala v tistih romanih v institutu!

Tak prozajik! — „Vi znate dobro kuhati, jaz pa še rajše dobro jem, torej Vas vzamem.“ — Ona, fida gospica, pa naj bi se mu na to vrgla v naročje vsa srečna, kaj ne? — O ne, nikoli ne! — Koliko mož še nosi svet! Če pa ne bo nikogar bolj-šega, potem pa rajše ostane — stara devica...

Boga mi, da je moral biti baš ta njen prvi čestitec, — čestilec, o katerem je sanjala že toliko let! — Njena deklška domišljija ga ji je naslikala kot elegantnega, vitkega mladeniča, aristokratske zunanjosti od nog do temena, lepega kot Apollo, ponosnega kot Mart in bogatega kot Krez; — a ta?

Zarobljen od pete do vrha! — Kje je vsa tista poezija, katera mora objeti srečno oboževanko, ko ji s tresočim glasom, prihajajočim iz hrepenenja ginečega srca, na kolenih, v prahu pred njo šepče čestilec: „Usmili se me, — osreči me, — sicer mi ni živeti?“

(Dalje prih.)

imamo dovolj in da si bomo zapomnili. Na prijazno opozorjenje nekaterih meščanov glede uršulinskega samostana nam je odgovoril v — listku, na mestu, kjer se navadno „polimana marelja“ šopiri ter beli svoje neslane dovtipke z nemškimi citati. In tudi „Slovenčev“ odgovor, naslovljen „V obrambo“, je nekaka polimana marelja. Pisan je v tistem domačem tonu, kakor je navaden v šenklaškem farovžu. „Časnikarska zlobnost“, „neumnost“, „zakotno barabstvo“, „rafinovana podlost“ itd. itd., s takimi ljubeznjivostmi odgovarja na konkretna vprašanja raznih meščanov, katerih otroci obiskujejo nunsko šolo, ki imajo torej vzrokov dovolj želeli, naj bi se razširjena govorica izpodbila. Mi nismo nikdar verjeli, kar se govori, ljudem pa ni zameriti njih lahkovernost, saj vedo, da so se v „starih časih“ godile v samostanih kaj čudne in časih prav malo moralne reči. Če dokazuje „Slovenec“, da smo še hujši kakor framazoni, nas to prav nič ne peče in le želimo, da bi mu ne bilo nikdar treba odšteti obljubljenih 1000 gld. Sicer pa je malo verjetno, da bi jih hotel odšteti. Svoj čas je namreč obljubil 100 gld. tistemu, kdor dokaže, da so se je zvitje kdaj izrekli za načelo „namen posvečuje sredstvo“. „Stat nominis umbra“ je to evidentno dokazal, a na obljubljeni stotak čaka še danes. Kaj čuda, da tudi obljubljeni tisočak nikomur ne imponira. Sicer pa je ravno pri takih stvareh najlaglje obljubljati nagrado, pri katerih je direkten dokaz skoro nemogoč. Konstatujemo samo, da „Slovenec“ ni ugodil dobrohotni prošnji več meščanov, izrečeni v priobčenem „Poslanem“. Kar se dostaje naprave dona Boska moramo „Slovenec“ povedati, da nas prav nič ni sram, a o njega zavodih nismo nič vedeli. Če tega don Boska niti konverzacijski leksikon ne pozna, ni zameriti, da ga ne poznamo mi. Z zadoščenjem pa vzamemo na znanje, da se nabirajo darovi za ustanovitev zavoda za zapuščene sirote in zavržene otroke, želeli bi samo, naj bi se polagali točni račun. Škofjski ordinarijat je dobil mnogo tisočakov za oškodovance po potresu, pa neče položiti računa, ampak sedi na tistih denarjih, kakor da so bili njemu darovani, ne oškodovancem. Z ozirom na to, nam naše nezaupnosti ni šteti v zlo.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) imelo bode 34. redni občni zbor dne 28. decembra t. l. ob 6. uri zvečer v ordinacijskih prostorih zobozdravnika g. A. Paichela, Stari trg št. 2, I. nadstropje. — Po zboru vrši se kolegijalni razgovor za volitev v zdravniško zbornico upravičenih zdravnikov, da se določijo kandidati in da se doseže jednotno postopanje. Radi tega prosijo se gospodje tovariši, da se polnoštevilno udeležijo razgovora ali pa da prineso s seboj pooblastilo zadržanega tovariša. Volitev v zdravniško zbornico vršila se bode skoro gotovo koj po novem letu. Konečno bode prijateljski sestanek v hotelu pri „Sionu“.

— (Slovensko gledališče) Pri sobotni predstavi smo se seznanili z igro, s katero se je dejanski obogatil naš repertoar, s pravo ljudsko igro, katera se utegne občinstvu omiliti tako, kakor „Revček Andrejček“. Dejanje je sicer preprosto, pa vendar jako mikavno in celo nekako poetično. Suče se okoli brata-redovnika, ki zdravi ljudi in živali, in zna tudi zavožene zakonske razmere spraviti v pravi tir. V igri „Brat Martin“ uredi frater dva tačka zakona in se izkaže kot velik dobitnik ljudij. Humorist je, ki pozna človeške slabosti in človeško srce, dobrega srca in dobrih rok, pa se tudi ne ustraši male zvijače, če se mu zdi koristna za namen. Brat Martin ne skuša ljudi spraviti na pravo pot samo s popisovanjem peklenskih muk, katere jih čakajo, kakor je dandanes navada, nego porablja sigurnejša sredstva. Mimo brata Martina spoznamo v igri še mnogo drugih zanimivih, iz življenja vzetih značajev, takšnih, kakeršni žive v resnici v malih trgih in od velike ceste oddaljenih mestecih. Vsa igra je pisana s pravim nepopačenim priprostim humorjem in je polna velekomičnih prizorov in spletk, polna dobrih dovtipov in mestoma je tudi nekoliko sarkastična. Zlasti krojač in njegova žena sta klasični figuri, katerima se ni nasmejati. Vrh tega se je v igro vložilo mnogo pevskih točk, kar je seveda pripomoglo k lepemu uspehu, kateri je „Brat Martin“ dosegel pri premijeri in ki se bo pri prihodnjih predstavah še povečal, kajti pri prvi predstavi ni bila igra tako točno nastudirana, kakor bi bilo treba, in sicer zagledal je ne, ker se je v naglici morala uprizoriti. Vzlic temu je bila predstava prav dobra. Brata Martina je igral g. Ineman in sicer z diskretno

komiko, ljubeznivo in prikupno. Ustvaril je preprosto značaj, kakor je primeren igri in v nje nastopajočim osebam. Gosp. Slavčeva je jako srečno pogodila značaj svoje uloge ter ga dosledno in lepo izvedla. Zlasti naravna je bila v trenutkih obnavljanja se ljubeznivo, ki ji mori srce strah, da bode mož umrl, največje priznanje si je pa pridobila v četrtem dejanju, so se skuša premagovati, da bi možu prikrla svoja čutila, pa se jej ne posreči. Gosp. Danilo je igral mlinarja Kremena jako dobro, a želeli bi, naj bi ga pri reprizi igral nekoliko fineje, značaju mlinarjevemu bo to primernejše, g. Danilo pa ne bo delalo nikakih težkot, saj je priznано dober tudi v jako finih ulogah. Prav toplo moramo tudi pohvaliti gosp. Nigrinovo, ki je krčmarico Špelo izvrstno pogodila. Navadno igra gosp. Nigrinova le manjše uloge, a vsako igro vestno, z veseljem in tako dobro, da jej gre za to najtoplejše priznanje. Največ veselosti sta obujala predstavljalca najhvaležnejših ulog gosp. Polakova in g. Podgrajski. Naglojezo krojačeve soprogo je igrala gosp. Polakova živahno in energično in pripomogla ulogi do najpopolnejše veljave. To je bila resnično tiranka svojega moža, a tudi njo je ukrotil brat Martin. Prizor, ko se siloma ukročena Urška prvič snide z umetno osokoljenim krojačem je bil tako izboren in se je igral tako izvrstno, da je bilo veselje, zlasti ker je tudi g. Podgrajski igral krojača tako srečno, da mu je na tem uspehu od srca čestitati. Gosp. Polakova je vložila v igro pesem iz operete „Herzliebchen“ in s svojim finim, briljantnim prednosanjem občinstvo kar fascinirala, a tudi g. Podgrajski je s svojim kupletom dosegel lep uspeh. Manjše uloge, v kolikor so bile v rokah starejših igralcev in igralk, so se igrane prav povoljno, začetniki seveda še niso mogli zadostiti vsem zahtevam. Vzlic temu pa je bila predstava v celoti jako dobra in se bo „Brat Martin“ gotovo še mnogokrat predstavljal na našem odru.

— (Obdarovanje siromašnih šolarjev in šolaric z zimsko obleko) se je vršilo včeraj v telovadnici I. mestne deške šole v Poljskih ulicah. Po primernem ogovoru okr. šolskega nadzornika g. prof. Levca sta gospa dr. Tavčarjeva in dež. predsednik baron Hein razdelila obleko in jestvenine mej dečke, gospa Premkova, gđc. Kleinova in dr. Klofutar pa mej deklice. Obdarovanih je bilo 211 šolarjev in šolaric. Zahvalila sta se za obdarovance šolar Anton Štrifot in šolarica Franica Okorn. Darove je nabral posoben odbor, kateremu stoji na čelu gospod ces. svetnik Murnik in v katerem so gospe Julija Bartlova, Ivanka Premkova in dr. Tavčarjeva ter gospodična Roza Kleinova in Julija Premkova.

— (Volilna pravica učiteljev.) Minoli teden smo po „Učit. Tov.“ poročali, da je logaško okrajno glavarstvo pripoznalo stalno nameščenim učiteljem volilno pravico. Z druge strani čujemo sedaj, da je okrajno glavarstvo kočevsko lani odbilo z ravno to motivacijo podprto pritožbo nekega stalnega učitelja, kateri je bil izpuščen iz volilnega imenika ter mu vrh tega še prepovedalo nadalje pritožbo. Želati bi bilo, da dež. vlada poskrbi, da se bo vsaj v naši kronovini zakon povsod jednako tolmačil in sicer tako, kakor ga je tolmačilo okr. glavarstvo logaško, kajti to je jedino duhu zakona primerno tolmačenje.

— (Dolenjske železnice.) Postaja Straža se bo primerno povečala, ker se množi tovarni promet tako, da je sedanja uredba postala premajhna.

— (Državno podpora) v znesku 2086 gld. je dovolilo poljedelsko ministerstvo za napravo vodovoda v občini Selce pri Postojni. Prvotno je bilo dovolilo 1800 gld. pa ta znesek povečalo, ker se je načrt premenil.

— (Šaleška čitalnica v Šoštanju) bo imela dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih občni zbor z navadnim dnevnim redom. Po občnem zboru bo prosta zabava.

— (Živ zgorel.) V Rifenbergu je neki kmet mislil, da je njegova bolezen neozdravljiva. Za časa odsotnosti svoje žene je šel na pokopališče, polil svojo obleko s petroljem in jo užgal. Bil je hipoma v ognju in umrl v nekaterih trenutkih.

— (Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji) je meseca decembra t. l. prejelo razna darila od slovenskih radoljubov na Dunaju in raznih krajev slovenske domovine. Darovali so na Dunaju: Vč. g. Alojzij Polak, provincijal in župnik vč. gg. oo. minoritov, 3 gld.; g. Jernej Andrejka, c. kr. ritmister pri Nj. Veličanstva arsijski tel. gardi, 5 gld.; M. Žunkovič, c. kr. nadporočnik in adjutant pešpolka št. 3, 3 gld.; g. Alojzij Karba, c. kr. poštni uradnik, 3 gld.; g. dr. Jož. Kump, odv. kand. 3 gld.; g. Jos. Šavnik, c. kr. poštni uradnik, 1 gld.; vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan in ravnatelj v Avguštinu, 3 gld.; g. J. A. Kment, posestnik in tovarnar, 5 gld.; g.

Jos. Bahovec, uradnik pri avstr. ogerski družbi drž. železnic, 3 gld.; g. dr. Jos. Jelenec, vzgojevalec, 5 gld.; Nevesekdo 5 gld. g. Jos. Ciperie, c. kr. nadporočnik v ev. itd., 5 gld.; dr. Jos. vitez Savinschegg, veleposestnik itd., 3 gld.; gosp. dr. Fr. Ploj, tajnik v c. kr. finančnem ministerstvu, borznega komisarja I. namestnik, 6 gld.; g. dr. Ant. Primožič, c. kr. profesor, 6 gld.; g. dr. Klement Seshun, dvorni in sodni olvetnik, 7 gld.; g. dr. Fr. Svetič, vzgojevalec, 3 gld.; g. J. P. 8 gld.; g. Jos. Božič, c. kr. min. uradnik, nabral v veseli družbi 3 gld. 60. novč.; g. Jos. Solar, mag. uradnik, poslal mesečni prispevek slovenskih uradnikov v V. okraju dunajskem, 3 gld. 50 kr. Dalje so darovali: G. Fr. Pavlin, pot. povzetnik v Ljubljani, 5 gld.; vč. g. Ant. Lanjšič, kaplan v Poljčanah 1 gld.; g. dr. Fr. Jurtela, odvetnik, dež. poslanec, itd. v Smorji pri Celju, 5 gld.; g. France Tomšič, dež. nadučener v Pragi, 5 gld. Iskrena hvala bodi vsem gori imenovanim požrtovalnim rodoljubom. Odbor prosi uljudno nadaljnih daril. Boda slovenskih visokošolcev je letos upravnepopisljiva. Meseca oktobra je bilo 28, novembra 44, decembra 40 prosilcev. V teh treh mesecih je društvo razdelilo 446 gld. 50 novč. Vsem prosilcem pa niti vstreči ni moglo. — Darila za to prepotrebno društvo je pošiljati vč. g. dru. Fr. Sedej, c. in kr. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avguštinu Dunaj I. Avgustinerstrasse 7.

* (Ujet ponarejalec denarja) V soboto smo javili, da sta se pri dunajski policiji zastupila neka žena in neki možki. Aretovana sta bila zaradi izdaje ponarejenega bankovca. Žena je obležala mrtva, možki pa se je rešil smrti in izpovedal, da je on tisti ponarejalec, kateri se že kakih 15 let išče in za čigar ujetje je razpisana velika nagrada. Ta mož, Krauthof z imenom, je bil svoj čas pisar, zadnjih dvajset let pa je živel ob ponarejanju denarja in kreditnih papirjev. Ponarejal je zlasti kupone in srečke ter sleparil razne banke in menjalnice za velike svote in sicer ne samo na Dunaji, nego tudi v drugih avstrijskih in nemških mestih. Žena, katera se je zastrupila, je bila njegova mati, udovala nekega asekurančnega uradnika. V Krauthofovem stanovanju je policija našla vse najraznovrstnejše priprave za ponarejanje bankovcev in kreditnih papirjev ter celo omaro polno različnih falsificatov. Krauthofova mati je imela vedno strup pri sebi, da si konča življenje, ko bi bila zasačena.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda darovali so v ime oproščenja novoletnih in drugih voščil odbor-nici Sentjakobsko-Trnovske ženske poudružnice: Deset kron: G. Lenček Alojzij, trgovec; po šest kron: Gospa Grumnik Marija, posestnica, G. Kalan Andrej, stolni vikarij; pet kron: Gospa Resmanova Pavlinka z goslom: „Daj Bog milenu narodu vendar jedenkrat lepše praznike in veselje še novo leto!“, po štiri kroge: Gg. Brk, st. kapelan, gospa Drč Ana, zdravnikova soproga, gg. Fuis Ivan, stolni dekan, J. Luka, gđcna. Kadivec Antonija; do dve kroni: gospa Bahovec Franja, B. lič Ana, Bozja Ivana, Čk Marja, Gaber Terezija, Jabačin Jelica (na mesto venca pokojni prijateljci Antoniji Perko), Jerančič Alojzja, Košiček Jospina, gđcna. Lekan Minka, gg. Meak, N. kda, gg. dr. Fr. Papež, Počivalnik, Dragotin in Jospina, dr. Svetina Ivan, Šarabon Mavrilij, gospa Zalaznik Marija, gosp. Zamejic Andrej, gospa Zlatnar Ivanka (krčmarica), gosp. dr. Žitnik Ignacij; gospa Bergant Ana (1 k. 20 vin.); po jedno krono: Gospa Auer Katarina, Bahovec Franciška, Belar Marija, Biskri Marija, gđcna. Dovgan Minka, Goršič Franja, gospa Podrekar Marija, gđcna. Primožič Ivanka, Primožič Minka, Zabukovec Minka. II. zbirka 94 kron 20 vinarjev. S I. zbirko 65 kron skupaj 159 kron 20 vinarjev.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Viljem Polak, inženir v Trzinu, 60 kron kot božično darilo. Živio rodoljubni darovalci in njega nasledniki!

Brzojavke.

Maribor 23. decembra. Zbrani deželni poslanci so jednoglasno sklenili, da pri sedanjih razmerah ni mogoče vrniti se v deželni zbor.

Dunaj 23. decembra. Ministerski pred-sednik grof Badeni je danes naznanil v gospodski zbornici, ko je bil rešen dnevni red, da se zborovanje državnega zbora odloži.

Praga 23. decembra. Govori se, da grof Thun odstopi po dovršenem zasedanju dežel-nega zbora. Prevzel bode kako diplomatično ali dvorno mesto.

Budimpešta 23. decembra. Pri Serethu skočil je osebni vlak s tiru. Več oseb je bilo lahko poškodovanih.

Carigrad 23. decembra. Mej Turki in Armenci pri Zetunu je bil hud boj in je bilo na obeh straneh mnogo ubitih in ranjenih. Armenci so bili 15.000, Turki pa 10.000 mož močni.

Poslano.)*

Podpisane se poslavljam od pošte. Vzrok bodem svojočasno al. občinstvu razodel.

S, oštovani gospod Fran Laurič, posestnik na Rakeku in na Ponikvah in veletržec z lesom v Trstu, uporabil je v svoji dobrodušnosti to priliko in zahteval potom c. kr. poštne direktorije od mene oni denar, kateri je izdal od leta 1892 do sedaj pismonošam (s.c.) za donešene brzojavke, dasi so notabene on in drugi rakovski trgovci sami to navado upeljali in jaz do sedaj o nje obstanku niti pojma imel nisem.

Svota zahtevanega denarja znašala je 34 gld. 10 kr., katere sem jaz potom direktorije zgoraj omenjenemu spoštovanemu gospodu Franu Lauriču nemudoma poslal. Dal Bog, da mu mnogo zaležejo oni goldinarji, ki jih je daroval pismonošam in si jih res kot pravi kavalir s pomočjo direktorije od mene nazaj priboril.

Omenjeni gospod se je pa pri vsem tem vedel jako šarmantno, to se mu ne more odrekati, kajti od onih goldinarjev ni zahteval niti jednega novčiča obrestij skozi vsa 3iri leta!

Za to dobrodušnost bodi gospodu Lauriču, večkratnemu posestniku in lesnemu trgovcu, tem potom izrečena najtoplejša zahvala od vseh nekdanjih pismonoš, ki bivajo sedaj na Rakeku, posebno pa od mene

Ce je pa morda omenjeni spoštovani gospod Laurič katerikrat ob novem letu pismonošam ali komu drugemu iz moje h še kaj podaril, prosim ga nujno, naj tudi to omenjenim potom prej ko mogoče nazaj zahteva, ker bom le še malo časa c. kr. poštar in bode moral potem oni gospod, kakor mu znano, sodnijskim potom od mene nazaj zahtevati mojim ljudem darovane novce.

Rakek, dné 22. grudnia 1895.

Sebenikar,

c. kr. poštar.

(1657)

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Loterijne srečke 21. decembra.

V Lincu:	1,	9,	45,	75,	55.
V Trstu:	59,	50,	43,	20,	77.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	726.9	+1.8°C	brezvetr.	megla	
22.	7. zjutraj	729.7	+1.3°C	sl. jz.ah.	megla	2.6
"	2. popol.	731.1	+3.3°C	sl. svzhod	oblačno	
"	9. zvečer	731.6	+1.8°C	brezvetr.	megla	
23.	7. zjutraj	729.2	+1.2°C	brezvetr.	megla	0.0
"	2. popol.	729.3	+4.3°C	sr. svzh.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje +1.6° in +2.1°, oziroma za 3.8° in 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23 decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	20	"
Avstrijska zlatna renta	120	35	"
Avstrijska krona renta 4%	99	20	"
Ogerska zlatna renta 4%	120	70	"
Ogerska krona renta 4%	97	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	978	—	"
Kreditne delnice	346	50	"
London vista	121	25	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	27 1/2	"
20 mark	11	85	"
20 frankov	9	60	"
Italijanski bankovci	44	—	"
C. kr. cekini	5	75	"

2 leti garancije!

Remont. iz nikla	gld. 3.85
" srebr. 800/1000 zlat r.	7.15
" za dame	8.25
Spiralna Breque, 15 kamn.	13.20
s 16 k. l. Chaton sistem „Glashütte“	17.05
Goldin Rem. s 3 pokrovi	6.60
garantirano trajna	9.90
Budilka, na sidro idoča, sveteča.	1.87
Regulateur, 1 dan idoč, z bitjem	5.50
10 dni idoč, z bitjem	8.25

Ilustr. cenike o urah, verižicah, budilkah, regulateurjih, zlatem in srebrnem blagu do najfinejše vrste razpošiljam gratis in franco. Neugajajoče blago se zamenja ali se povrne denar.

Evg. Karecker, tovarna za ure.

Bregenz. Vorarlberg. (1625-7)

Lepo posestvo

(vrtovi, gozdna parcela, izvrstno zidana poslopja) na Vrhuški more se kupiti za 6000 gld. v gotovini. (1651-1)

Več se izve iz prijaznosti pri gosp. Karel Kainz-u v Ljubljani, Križevniške ulice št. 9.

Pozor! Pripravna Pozor!

božična in novoletna darila.

Največja zaloga in najcenejša prodaja

kravat, srajc, ovratnikov, zapestnic (manšet), predpasnikov, modercev, normalnega perila itd.

Ign. Žargi.

(1656-1)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v uradni voznem razpisu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Ansoos, Ischi, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francov vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

06 5. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

06 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

06 19. uri 5 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

06 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.

06 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Solthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Gurth, Genuvo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischi, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francov vane, Karlove vane, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten.

06 7. uri 50 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.

Revan tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 25 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06 8. uri 50 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpako, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischi, Ansoos, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

06 11. uri 10 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpakega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genuvo, Gurth, Bregenz, Inomost, Zell na Jeseru, Land-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontahla, Trbiš.

06 8. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Pontahla, Trbiš.

06 9. uri 55 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.

06 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubana, Beljaka, Celovec, Pontahla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

06 5. uri 50 min. popoldne v Kamnik.

06 6. uri 50 min. večer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

06 11. uri 15 min. zjutraj iz Kamnika

06 6. uri 50 min. večer iz Kamnika

(5-296)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva

tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom in proti utrjevanju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 steklenica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanaestorica 3 gld. 50 kr. Dobiva se (1562-4)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg rotovža v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega in italijanskega jezika, ki je še 6 let posloval kot trgovski pomočnik v Trstu, želi vstopiti v kakšno prodajalnico jestvin v Ljubljani. (1653-1)

!! Lepo in koristno darilo !!

trajne vrednosti.

Slovenskim gospodinjam in hčeram

so ravno kar izšle knjižice:

I. „Krojni vzorci“ za perilna oblačila.

Navod o prirojanju ženskega, moškega in otroškega perila. Z mnogimi podobami. Cena 1 gld. 80 kr.

II. „Krojni vzorci“ za otroška oblačila.

Navod o prirojanju obl.čil za dečke in deklice v starosti od 1-12 leta. Z mnogimi podobami. Cena 1 gld. 60 kr. — Po pošti 10 kr. več.

Naslov za naročbo:

(1629-3)

M. Kunc v Ljubljani.

Kranjska vinarna v Ljubljani

Slonove ulice 52

priporoč

za božične praznike

prav dobra vina; in sicer sadavčena:

Primorsko, rumeno	liter po 24 kr.
Tirolsko, rumeno ali rudoče	" " 36 "
Dolenjsko, rumeno	" " 40 "
Prosekar, prav sladak	" " 48 "
Zelenika, bela, fina	" " 60 "
Teranec, črn, fin	" " 60 "
Marsalec, rujav, na močnejši	" " 60 "

Po pol hektolitra in višje ali nezadavčeno, te je sunaj mesta, mnogo ceneje.

Na večstransko željo razpošiljam v stanovanje, po željeznici ali po pošti vina po jednaki ceni tudi v jako pripravih in črtnih literških steklenicah.

Te nizke cene omogoči le vsakdanje jako obilno istočenje. (1647-2)

Viljem Engelsmann st.

Wien, I., Franz-Josefs-Quai Nr. 11.

Ustanovljeno l. 1870.

Najboljša in najcenejša

trgovina klobukov

za gospode in

za dečke.

Kot novost priporočam: Obliko „Waldmeister“.

Mehak klobuk za gospode, izborna kvaliteta, v vseh barvah.

Imam vedno veliko zalogo in razpošiljam le dobro, blago brez vsake hibe. (1654-1)

Vsako naročilo se takoj izvrši s prvo pošto.

Na dehele. Vsak dan dohajajo novosti. Izvoz.

Razpošiljatev: Proti povzetju ali oddaji tukajšnjih referenc.

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšajo, ustavljajo krč in krepčajo želodec; rabijo pri napejanju in zapečenosti, preobloženem želodcu s jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tuote samo 4 gld. 80 kr.

Priporoč jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1561-4)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Lepa božična in

novoletna darila

kasete (pisemski papir), spominske

knjižice, albume,

jaslice, razne pisalne oprave

ima v zalogi in priporoč

Anton Zagorjan

knjigarna v Ljubljani, na Kongresnem trgu,

(1642-2) v „Slovenske Matice“ hiši.

V založbi

Antona Zagorjan-a

knjigarja v Ljubljani

(1641-2)

so izšli in se prodajajo lični

slovenski koledarji

za leto 1896.

Skladni koledar	po 60 kr.
Stenski notični koledar	" 25 "
Dijaški koledar	" 60 "
Žepni koledar	" 20 "

S pošto vsak koledar po 5 kr. več.